ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ

Γι' ἀγάπη τοῦ βασιλικοῦ ποτίζεται κ' ἡ γλάστρα
Κι' ἐγὼ στὰ νομοσχέδια δὲν ἔκαμα χαλάστρα.

—

Βασιλικός μυρίζει ἐδῶ, ὁ βασιλιᾶς τὸ θέλει.
Κι' ἐγὼ γιὰ τὴν ἀγάπη του 'γίνηκα κοπέλι.

—

Βασιλικὲ περήφανε, μυρίζει τὸ κλαρί σου
Κι' ἐγὼ σταλὴ τοῦ Παλατιοῦ φορῶ γιὰ πινομή σου.

—

Ἔλα Θῶν καὶ Χατζηπέτρο
Νὰ μοῦ πάρετε τὸ μέτρο.

⁂

Βασιλικὲ μου τρίκορφε, σοῦ κάνω τεμενάδες
Κ' εἰς τὸ Παλάτι ἄλλοτε δὲν θάρθω μὲ ζουρνάδες.

—

Βασιλικὲ πλατύφυλλε, μὲ τὰ σαράντα φύλλα
Σαράντα ψήφους σοῦδωκα νὰ φύγῃ ἡ φαρμακίλα

—

Ἐμένα μοῦ τὸ εἶπανε ἀνθρῶποι μερακλῆδες
Πῶς ὅσοι δὲν ψηφίσουνε δὲν ἔχουν πιὰ ἐλπίδες.

—

Μὰ τὸν ἅγιον τῆς Σύρου
Μ' ἔφεραν τοῦ γύρου-γύρου.

⁂

Παρακαλῶ σε, βασιλιά, παρακαλῶ σε, μπέη!...
Ὁ Παπαγιαννακόπουλος δὲν ξέρει τί σοῦ λέει.

—

Βασιλικέ μου τρίκλωνε, καὶ κόκκινο κεράσι,
Ὁ Σάκης εἶν' ἀνήλικος καὶ λέγει ὅ,τι φτάσει

—

Βασιλικὴ διαταγὴ καὶ τὰ σκυλιὰ δεμένα
Καὶ τοῦ Λεβίδη φίμωτρο τοῦ ἔβαλα γιὰ σένα.

—

Δέσποτ' ἀπ' τὴν Τριφυλλία
Ἔλα βλόγα τὴ φιλία.

Ἡρώδης ὁ Ἀττικός

ΦΟΛΑΙ

Λάβετε τὰ μέτρα σας!

Ἡ ἀστυνομία εἰδοποίησεν, ὅτι ἀρχίζει νὰ ρίπτῃ φόλαις διὰ τὰ ἀδέσποτα καὶ ἡμεῖς ἀρχίζομεν νὰ ρίπτωμεν τὰς ἰδικάς μας. . . εἰς τὸν περιώνυμον «Σύλλογον» ὅστις λίαν ἐπιδεξίως κατέλαβε τὴν θέσιν τοῦ μακαρίᾳ τῇ λήξει «Χρόνου Ἀθηνῶν».

*
* *

Ἡ ἐφημερὶς λοιπὸν αὕτη, διότι ὁ φίλος μου κ. *Ραποσυλλέκτης* συνέλεξε βαρυσημάντους τινας μαργαρίτας ἐκ τοῦ ἀκενώτου θησαυροφυλακείου της, ἐχολώθη καὶ μᾶς ἀποκαλεῖ ὅλους *ξυλοσχίστας*. Ἂς εἶνε βεβαία ἡ ταλαίπωρος συνάδελφος, ὅτι, εὐθὺς ὡς θὰ ἀρχίσωμεν νὰ ἐξασκῶμεν τὴν νέαν τέχνην μας, δὲν θὰ λησμονήσωμεν τὰ *κούτσουρα* τῆς συντάξεώς της.

*
* *

Τὸ ἐμάθομεν μυστικῶς καὶ σᾶς τὸ μεταδίδομεν ὡς βέβαιον.

Πρὸς ἐκδήλωσιν τῆς ὑψηλῆς αὐτοῦ ὑπολήψεως ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀνεκοίνωσεν ἐσχάτως πρός τινα Μέγαν Πολίτην τῆς Ἑλλάδος, ὅτι τοῦ λοιποῦ *μόνον ἐγγράφως* θὰ τὸν... ἀκούῃ.

*
* *

Ἀφ' ὅτου ὁ κ. Μανέττας ἐγκατέλιπε τὸ χαρτοφυλάκιον τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας, ἢ ἂν θέλετε, τὸ χαρτοφυλάκιον ἐγκατέλιπε τὸν κ. Μανέτταν, πολλοὶ ἔρριψαν ἐπ' αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς των χωρὶς καὶ αὐτὸ νὰ ριφθῇ εἰς τὰς ἀγκάλας οὐδενὸς τούτων. Οἱ μνηστῆρες του ὑπερέβησαν τὸν ἀριθμὸν τῶν μνηστήρων τῆς Πηνελόπης κατὰ τὰς τελευταίας δὲ ταύτας ἡμέρας διεδόθη, ὅτι ἐγένετο καὶ μία σκέψις νὰ δοθῇ εἴς τινα *ἀνάργυρον*. Ἡμεῖς ἔχομεν καθῆκον, ἐὰν ἀληθῶς ἐγένετο τοιαύτη σκέψις, νὰ εἴπωμεν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν μὲ φωνὴν ἰσχυρὰν μέχρι διαρρήξεως τῶν πνευμόνων μας:

«Μὴ κίνει τὸν *ἀνάργυρον*».

*
* *

Πόσον ἐνεβαθύναμεν εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ Εὐαγγελίου!

Εἷς ταλαίπωρος, ὁ ἀξιόλογος καὶ ἔντιμος κ. Φιλίππου, μὴ ἔχων οὐδ' ἕνα χιτῶνα, ἐζήτησε καὶ ἔμαθεν, ὅτι ὁ κ. Ξακουστῆς εἶχε πολὺ περισσοτέρους εἰς τὴν ἐν τῇ ὁδῷ Σταύρου ἀποθήκην του, καὶ ἔσπευσε νὰ πάρῃ ὀλίγους, ἀλλ' ἐκεῖ παρεγνωρίσθη ἡ ἀγαθὴ πρόθεσίς του καὶ συνελήφθη. Μὰ εἶσθε ἀληθεῖς χριστιανοί, τιμωροῦντες τοιοῦτον ἄνθρωπον; Κύριε Ξακοῦστῆ, δὲν λέγει τὸ Εὐαγγέλιον «ὁ ἔχων δύο χιτῶνας πρέπει νὰ δίδῃ τὸν ἕτερον;»

*
* *

Καὶ αἰτία τῆς τοιαύτης συλλήψεως ἦτο μία *κατσαρόλα*, ἥτις τώρα χωρὶς ἄλλο θὰ γίνῃ *ξακουστή*.

*
* *

Ἀλλὰ, τί ἐμαγείρευεν αὐτὴ ἡ *κατσαρόλα*, κανεὶς δὲν ἠδύνατο νὰ προΐδῃ. Καὶ ἐν τούτοις ἐξ αὐτῆς ἀνεκαλύφθησαν καὶ οἱ ὑπονομευταὶ καὶ ἄλλοι λωποδύται, ταράσσοντες τὰς οἰκοδεσποίνας καὶ τὰς ὄρνιθας. Τοσοῦτον εἶνε κατενθουσιασμένος ὁ κ. Στάϊκος ἐκ τοῦ μαγειρικοῦ αὐτοῦ σκεύους, ὥστε προέτεινεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἵνα ἡ Διεύθυνσις φέρῃ ἐφεξῆς σφραγῖδα μὲ μίαν κατσαρόλαν. Λέγεται ὅτι τὸ ὑπουργεῖον δὲν θὰ τὸ ἐπιτρέψῃ ἵνα μὴ ἀναμιμνήσκωνται οἱ ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι τοῦ αἰσθήματος τῆς πείνης καὶ οὕτως ἡ Διοικητικὴ μας Ἀστυνομία θὰ ἐξακολουθῇ νὰ φέρῃ τὴν σφραγῖδα. . . τῆς ἀδρανείας.

*
* *

Παύομεν καὶ ἡμεῖς νὰ δημοσιεύωμεν περὶ αὐτοκτονιῶν. Ἀλλὰ δὲν δυνάμεθα νὰ παρασιωπήσωμεν καὶ τὸ ἑπόμενον γεγονός.

Ὁ ἀνεψιὸς τοῦ φίλου μας κ. Δὲ-Κάστρου καὶ πρώην συντάκτης τοῦ «Συλλόγου» φοβηθεὶς τὴν ὁμωνυμίαν ἔγραψε πρὸς τὸν σεβαστόν του θεῖον τὴν ἑξῆς ἐπιστολήν:

«Ὁ αὐτοκτονήσας προχθές, καίτοι φέρει τὸ ὀνοματεπώνυμόν μου δὲν εἶμαι ἐγώ, ὥστε μὴν ἀνησυχεῖς».

Διὰ τὸ ἀκριβὲς

Ἀνωνύμου